

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗ Η ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΟΔΟΣ:

Ο Χριστιανισμός, αγαπητοί μου, είναι Θεία Αποκάλυψη, δέν είναι ὅπως οί ἄλλες θρησκευῖες, τίς ὅποιες διαμόρφωσε ὁ ἄνθρωπος ἄνός του - μέ τίς δικές του πνευματικές δυνάμεις - καί μέ τήν φαντασία του ἢ τούς δαίμονες. Οί πηγές τῆς χριστιανικῆς πίστεως, κατά τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία, εἶναι δύο: Ἡ Ἁγία Γραφή καί Ἡ Ἱερά Παράδοση.

Αὐτά τά δύο μεγέθη παρέχουν ὅλη τήν Θεία Αποκάλυψη, γραπτή καί ἄγραφη, δηλαδή καθετί πού ἀποκάλυψε ὁ Θεός στούς ἀνθρώπους διά θεοπνεύστων καί ἁγίων ἀνδρῶν καί διά τοῦ Υἱοῦ Του, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιά τήν σωτηρία μας καί τήν ἴδρωση τῆς βασιλείας Του στή γῆ.

Ποιές εἶναι, ὄμως, οί πηγές τῆς Θείας Αποκαλύψεως: α) Εἶναι, ἡ Ἁγία Γραφή, ἀποτελούμενη ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, ἡ ὅποια περιλαμβάνει 49 βιβλία καί τήν Καινή Διαθήκη πού περιλαμβάνει 27 βιβλία καί β) Ἡ Ἱερά Παράδοση, ἡ ὅποια περιλαμβάνει τό Σύμβολο τῆς Πίστεως, τή διδασκαλία καί τίς ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀλλά καί τά συγγράμματα τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Τί εἶναι τά δόγματα; Τά δόγματα πού διετύπωσε ἡ Ἐκκλησία μας κατά τίς Οἰκουμενικές Συνόδους, χάραξαν τά ὄρια τῆς σέ σχέση μέ τίς ἐκτροπές, τίς αἰρέσεις καί τίς πλάνες πού ἐμφανίσθηκαν κατά καιρούς. Γιά τό λόγο αὐτό, τά δόγματα τῆς Ἐκκλησίας μας ὀνομάζονται «ὄροι», δηλαδή ὄρια, μέ τά ὅποια περιφρουρεῖται ἡ ἀλήθεια καί προστατεύεται ἡ πίστη τῶν χριστιανῶν. Ὁ Μέγας Βασίλειος λέει ὅτι: «Σέ δύο πράγματα δέν μπορούμε νά ὑποχωρήσουμε: Στό δόγμα καί στό ἥθος».

Στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐν πρώτοις, ἔχουμε τήν Ἀποστολική Σύνοδο τῶν Ἱεροσολύμων. Τόν δρόμο πού ἐπέλεξαν οί Ἅγιοι Ἀπόστολοι, γιά νά ἐπιλύσουν τά προκύπτοντα περί τήν πίστη προβλήματα, ἀκολούθησαν καί οί διάδοχοί τους, μεταγενέστεροι Πατέρες τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μας. Ἔτσι, συγκροτήθηκαν καί συνῆλθαν οί ἑπτά Οἰκουμενικές Σύνοδοι.

Καίριο ἐρώτημα: Πρέπει ἡ Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία νά συγκαλέσει μία νέα Οἰκουμενική Σύνοδο; Βεβαίως, εἶναι ἡ ἀπάντηση. Γιά ποιό λόγο ὄμως;

α) Γιά νά καταδικαστεῖ ὁ Οἰκουμενισμός. Τί εἶναι ὁ Οἰκουμενισμός;

Ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι μία κίνηση πού θέλει νά ἐνώσει τόν διαιρεμένο Χριστιανικό κόσμο (Ὄρθόδοξους, Παπικούς, Προτεστάντες, κ.ο.κ.) καί γί' αὐτό ἔχει δημιουργηθεῖ τό λεγόμενο Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.). Ἡ Ἐκκλησία μας εὔχεται ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, ἀλλά μέ τόν ὄρο, οἱ παπικοί καί οἱ προτεστάντες νά μετανοήσουν καί νά ἐπιστρέψουν στήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, πού εἶναι ἄνός ἡ Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος λέει σχετικά: «Οἱ Παπικοί ἁμαρτάνουν καί κολάζονται μέχρι τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ἴσως καί αἰωνίως, διά τά πρός τήν Ἑλληνικήν Ἐκκλησίαν κακά καί τῆς ψευδενώσεως τίς ἀσεβεῖς καί ἀντιχριστιανικές διατάξεις». «Ὁ Οἰκουμενισμός», λέει ὁ Γέροντας Ἐφραίμ ὁ Κατουνακιώτης, «ἐμφορεῖται ὑπό πονηρῶν πνευμάτων». Ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης ἔλεγε ὅτι: «Τά δόγματα δέν μπαίνουν στήν ΕΟΚ, στά δόγματα δέν γίνονται ἐκπτώσεις». Ἐπίσης, ἀποκάλυψε στόν κ. Δημήτριο Τσελεγγίδη, καθηγητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὅτι ἡ ἐνωση μέ τούς Παπικούς ἔχει γίνει, ἀλλά δέν τό λένε, γιά νά μήν ἀντιδράσει ὁ ὀρθόδοξος χριστιανικός κόσμος. Ὁ δέ ἀείμνηστος π. Ἀθανάσιος Μυτιληναῖος, ἔλεγε ὅτι: «Ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι μασονικῆς ἐμπνεύσεως ἐφεύρημα».

β) Γιά νά καταδικαστεῖ ὁ Θρησκευτικός Συγκρητισμός.

Δυστυχῶς, ὁ Οἰκουμενισμός ὀδηγεῖ στήν «Πανθρησκεία». Ἔτσι, ἀκοῦμε πολλούς νά λένε ὅτι: «Ὅλες οἱ θρησκευῖες ὑπηρετοῦν τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο». «Δέν ὑπάρχει παρά ἄνός ἕνας Θεός». Αὐτά, δυστυχῶς, τά ὀμολογεῖ Ὄρθόδοξος Ἱεράρχης. ("Ὄρθ. Τύπος", Αὔγ. - Σεπτ. 1968)

γ) Νά καταδικαστεῖ ἐπίσης, ἀπό τήν Πανορθόδοξη Σύνοδο ἡ Μασονία, ὁ Χιλιασμός, ὁ Νεοπαγανισμός, ἡ Σαϊεντολογία, καθώς καί ἄλλες καινούριες αἰρέσεις καί παραθρησκευτικές ὀμάδες πού προσηλυτίζουν καί ἀπομακρύνουν τούς χριστιανούς ἀπό τήν ὀρθόδοξη πίστη καί ζωή.

δ) Νά καταδικαστεῖ ἄκόμα, ἡ ἐπάρατη Ὀυνία. "Ὀυνίτες" ὀνομάστηκαν οἱ "ὀρθόδοξοι", πού ἀποφάσισαν νά ἀναγνωρίσουν τόν πάπα ὡς πνευματική κορυφή τους, διατηρώντας τά ὑπόλοιπα λατρευτικά τους ἔθιμα.

ε) Νά καταδικαστεῖ ἡ λεγόμενη Μεταπατερική Θεολογία. Δυστυχῶς, ἄρκετοῖ Ἱεράρχες καί θεολόγοι μακριά ἀπό τό Πατερικό, ἀσκητικό καί ὀρθόδοξο φρόνημα, θεωροῦν ὅτι δέν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τούς Πατέρες καί ὅτι ἡ θεολογία τους εἶναι ξεπερασμένη γιά τήν ἐποχή μας. Ἄν εἶναι δυνατόν! Οἱ Ἅγιοι Πατέρες εἶναι οἱ φωτεινοί ὀδοδείχτες γιά κάθε ἐποχή.

στ) Νά καταδικαστεί ή όμοφυλοφιλία καί όλα τ' άλλα σαρκικά άμαρτήματα, πού άποτελούν βδελυρά πάθη καί φθείρουν τήν ψυχή καί τό σώμα, τό όποιο - νά μήν τό ξεχνάμε - είναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. (Α' Κορ. 6, 19).

ζ) Νά καταδικαστεί ή Νεοαθεΐα, γιατί βλέπουμε πώς καί στή χώρα μας ἔχει δημιουργηθεΐ «Ένωση Ἀθέων», ή όποία κάνει, δυστυχώς, μεγάλη ζημιά στήν όρθόδοξη πίστη μας, έπηρεάζοντας κυρίως τίς νεαρότερες ήλικίες.

η) Νά καταδικαστεί τό ήλεκτρονικό φακέλωμα πού μᾶς όδηγεΐ στήν παγκόσμια δικτατορία τοῦ Ἀντιχρίστου. Ἀντίθετα, όμως, άγαπητοί, τό Οικουμενικό Πατριαρχεΐο άσχολεΐται, μαζί μέ τίς άλλες Όρθόδοξες Έκκλησίες, νά συγκαλέσει τήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο στήν Κρήτη, τόν Ιούνιο πού μᾶς ἔρχεται (άπό 16 ἔως 27), μέ άποκορύφωμα τήν Θεΐα Λειτουργΐα κατά τήν ήμέρα τής Πεντηκοστής.

Ἄς προσευχηθοῦμε, άγαπητοί, νά φέρεΐ έμπόδια ό Θεός, ώστε νά μή γίνει... Μά κι άν τελικά γίνει, θά εΐναι «ληστρική», δηλαδή παράνομη καί αίρετική, όπως ή ήμισύνοδος Φερράρας - Φλωρεντίας.

Γιατί, λοιπόν, θά εΐναι παράνομη;

1. Ἡ θεματολογία τής Συνόδου δέν εκφράζει τήν άγιοπνευματική έμπειρία τής Έκκλησίας μας.

2. Παρακάμπτεται ή Η' καί ή Θ' Οικουμενική Σύνοδος. Ἐκτός άπό τίς έπτά Οικουμενικές Συνόδους, εμεΐς θά άναφερθοῦμε καί στήν όγδόη καί ένάτη Οικουμενική Σύνοδο, πού ή Παράδοση τής Έκκλησίας μας (όπως άναφέρει καί ό π. Γεώργιος Μεταλληνός), τίς δέχεται ως Οικουμενικές, άν καί κάποιιο σύγχρονοι θεολόγοι δέν άναγνωρίζουν τήν οικουμενικότητά τους, έξαιτίας τών οικουμενιστικῶν καί φιλοπαπικῶν τάσεων, πού τούς διακατέχουν. Όμως, ή Παράδοση τής Έκκλησίας μας, καί γνωστοί μεγάλοι θεολόγοι, τίς δέχονται ως Οικουμενικές, διότι ἔχουν όλα τά στοιχεΐα τών Οικουμενικῶν Συνόδων. Οί Οικουμενικές Σύνοδοι, καί ιδιαιτέρως ή 8η καί ή 9η, οί όποίες εξηγούν τίς δογματικές διαφορές τής Όρθόδοξου Ἀνατολικής Έκκλησίας άπό τόν παπισμό, τούς εΐναι έμπόδιο στίς ένωτικές τους προσπάθειες.

3. Δέν συμμετέχουν όλοιο οί Ἐπίσκοποι, αλλά μόνο 24 άπό κάθε άυτοκέφαλη Έκκλησία, πράγμα άντικανονικό γιά τήν Συνοδική μας Παράδοση. Δικαίωμα ψήφου θά ἔχει μόνο ό προκαθήμενος τής κάθε εκκλησίας. Δέν συμμετέχουν, επίσης, κληρικοί κατωτέρων βαθμίδων καί λαϊκοί, όπως στίς άλλες Οικουμενικές Συνόδους, άπό όλο τό όρθόδοξο πλήρωμα. Οί Πατριάρχες τής Ἀνατολῆς στήν εγκύκλιό τους στίς 6 Μαΐου 1848 άναφέρουν ότι "ό φύλαξ τής Όρθοδοξίας, τό σώμα τής Έκκλησίας, τουτέστιν ό λαός αυτός εστι". Ο Οικουμενικός Πατριάρχης καί οί όμόφρονές του δέν όνομάζουν τήν Σύνοδο Οικουμενική, γιατί τάχα εμεΐς οί χριστιανοί χάσαμε τήν ένότητά μας. Δέν εΐναι όμως έτσι. Η Έκκλησία εΐναι μία καί μοναδική, διότι εΐναι τό σώμα τής Μίας Έκκλησίας.

4. Δέν θά γίνει λόγος στή μέλλουσα Σύνοδο γιά τό ήμερολογιακό ζήτημα. Μᾶς κάνει έντύπωση ότι οί Οικουμενιστές θέλουν νά ἔχουμε κοινό έορτασμό μέ τούς Παπικούς καί δέν κάνουν τίποτα προκειμένου νά τά βροῦμε μέ τούς αδιάλλακτους Παλαισημερολογΐτες, μέ τούς όποίους ἔχουμε - τουλάχιστον - τό ίδιο όρθόδοξο φρόνημα.

5. Γίνεται προσπάθεια νά επιβληθοῦν "ως άλάθητες" οί άποφάσεις τής μελλούσης Συνόδου, μιμούμενοι τίς Βατικάνειες Συνόδους τοῦ Παπισμοῦ.

6. Δυστυχώς, στήν αρχή καί στό τέλος τής μελλούσης Συνόδου, θά μετάσχουν καί εκπρόσωποι τών Παπικῶν καί τών Προτεσταντῶν. Ἀλλοίμονο!

Ο Δάσκαλος τοῦ Γένους μας καί συντοπίτης μας Ἅγιος Κοσμάς, λέει χαρακτηριστικά: «Εγώ εδιάβασα καί περί ήρέων, καί περί άσεβῶν, αίρετικῶν καί άθέων· τά βάθη τής σοφίας ήρεύνησα· όλαι αί πίστεις εΐναι ψεύτικες·

Ο Ἅγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς, έπισημαΐνει επίσης: «Στήν Έκκλησία τοῦ Χριστοῦ άνήκουν όσοι ακολουθοῦν τήν αλήθεια· όσοι δέν ακολουθοῦν τήν αλήθεια, αυτοί δέν άνήκουν στήν Έκκλησία. Αυτό ισχύει πολύ περισσότερο γιά όσους έξαπατοῦν τούς έαυτούς των άυτοαποκαλούμενοι καί αλληλοαποκαλούμενοι "Ποιμένες" καί "ίεροί Ἀρχιποιμένες". Γιατί, ἔχουμε διδαχθεΐ ότι ό Χριστιανισμός δέν δίνει σημασία στά πρόσωπα, αλλά στήν αλήθεια καί στήν ακρίβεια τής πίστεως».

Προφητικά εΐναι τά λόγια τοῦ Ἁγίου Ιουστίνου Πόποβιτς: «Τό όρθοδοξότερο θά ήταν νά μήν συγκληθεΐ καθόλου ή Οικουμενική Σύνοδος ή τουλάχιστον νά μήν συμμετάσχει κανείς σ' αὐτήν. Τί δύναται νά περιμένει κανείς άπό μία τέτοια Οικουμενική Σύνοδο; Ένα καί μόνο άποτέλεσμα μπορούμε νά περιμένουμε άπό αὐτή: σχίσματα ή αίρέσεις, καί όπωσδήποτε άπώλεια πολλή, δυσαριθμήτων ψυχῶν καί άλλες συμφορές».

Δέν γράψαμε όλα τά παραπάνω, άγαπητοί, ούτε γιά νά ταράξουμε συνειδήσεις ούτε γιά νά σκανδαλισθοῦμε. Ἀποτελοῦμε τό σώμα τής Έκκλησίας καί όφείλουμε νά άποκτήσουμε - όπως ἔλεγε ό Ἅγιος Παΐσιος - «τήν καλήν άνησυχΐα» ώστε νά κρατήσουμε όρθή τήν αληθινή μας πίστη.

ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΤΟ !